

Skatteministeriet

7. april 2017
J.nr. 2017-409

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 27 - Forslag til lov om ændring af fondsbeskatningsloven, ligningsloven og skattekontrolloven (Ophævelse af fondes adgang til fradrag for ikke-almennyttige udde-
linger).

Hermed sendes ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af oven-
nævnte lovforslag.

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Ændringsforslag

til

**Forslag til lov om ændring af fondsbeskatningsloven, ligningsloven og skatte-
kontrolloven (Ophævelse af fondes adgang til fradrag for ikke-almennyttige
uddelinger) (L 27)**

Til § 4

7) I stk. 1 ændres ”1. januar 2017” til: ”1. juli 2017”.

[Udskudt ikrafttræden]

Bemærkninger

Til nr. 7

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2017 i stedet for den 1. januar 2017.

Ikrafttrædelsestidspunktet den 1. juli 2017 er i overensstemmelse med regeringens målsætning om, at ny lovgivning, der har virkning for erhvervslivet, skal træde i kraft enten den 1. januar eller den 1. juli.

Den senere ikrafttræden af loven skal ses i sammenhæng med, at det i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål 1 på lovforslaget (L 27, 2016/17) blev tilkendegivet, at Skatteministeriet var i dialog med KFI Erhvervsdrivende Fond med henblik på at afdække mulighederne for på en holdbar måde at undgå utilsigtede virkninger af lovforslaget.

Problemstillingen vedrører fonde, der driver erhvervsmæssig virksomhed i fonden, og som foretager uddelinger, der understøtter fondens erhvervsmæssige formål. Sådanne uddelinger kan bl.a. ske i form af såkaldte ”indirekte uddelinger”.

Civilretligt er indirekte uddelinger beskrevet i Erhvervsstyrelsens vejledning om uddelinger, som er udarbejdet efter den nye lov om erhvervsdrivende fonde. Det fremgår af vejledningen, at ”Uddelinger kan foretages på en indirekte måde, eksempelvis uden at der formelt sker overførsel af kontanter eller et formuegode, men hvor en given disposition er forbundet med et gaveelement. Det vil sige tilfælde, hvor fonden stadig har aktivet, men f.eks. giver brugsretten til en tredjepart.” Indirekte uddelinger kan f.eks. ydes i form af lån på favorable vilkår, hvor den aftalte rente på lånet er mindre end markedsrenten, eller i form af en favorabel husleje, hvor den aftalte husleje er lavere end markedislejen. Erhvervsstyrelsen har således slået fast, at f.eks. lån på favorable vilkår eller udlejning til nedsat husleje civilretligt skal behandles som en uddeling. Det bemærkes, at ”indirekte uddelinger” ikke må forveksles med det skatteretlige begreb ”interne uddelinger”.

Som udgangspunkt vil der være en sammenhæng mellem civilretten og skatteretten, men der kan være forskel. Der vil eksempelvis ikke nødvendigvis være en sammenhæng mellem de udgifter, der skattemæssigt er fradragsberettigede, og de udgifter, som også regnskabsmæssigt kan fradrages. Skatteretten opererer således med et driftsomkostningsbegreb, som ikke i alle aspekter er sammenfaldende med de regnskabsmæssige begreber.

Skattemæssigt vil det være nødvendigt at sondre mellem driftsomkostninger, der er fradragsberettigede efter statsskattelovens § 6, og uddelinger, der efter lovforslaget ikke skal være fradragsberettigede, medmindre der er tale om almennyttige uddelinger. Denne sondring vil bero på en konkret vurdering af udgiftens karakter og af dens tilknytning til fondens virksomhed.

Det følger af fondsbeskatningsloven, at fonde med enkelte undtagelser opgør den skattepligtige indkomst efter skattelovgivningens almindelige regler for aktieselskaber. Fonde

kan derfor ligesom selskaber foretage fradrag for omkostninger, der er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Om en civilretlig ”indirekte uddeling” skal anses for at være en skatteretlig driftsomkostning, beror på en konkret vurdering.

Ved uddelinger forstås den disposition, hvorved fonden rent faktisk varetager sine formål. Driftsomkostninger er derimod de udgifter, der afholdes for at sikre eller muliggøre, at fonden kan varetage sine formål ifølge vedtægterne. For at en fond m.v. kan fradrage en afholdt udgift som en driftsomkostning, skal der, ligesom for selskaber, være en mere eller mindre direkte forbindelse med den indkomstskabende aktivitet. En udgift, der er afholdt som led i driften af fonden, vil derfor kunne fradrages eller gøres til genstand for skattemæssig afskrivning.

Der vil eksempelvis kunne være tale om en fradragsberettiget driftsomkostning, hvis en fond giver rabat til en uafhængig kunde, når rabatten har en direkte forbindelse til fondens driftsvirksomhed, og fonden selv har en indkomstskabende interesse i at afholde udgiften. Fondens kan f.eks. have en driftsmæssig interesse i at give rabatten med henblik på at sikre kundeforholdets fortsatte eksistens.

Hvis en rabat anses for at være en driftsomkostning, vil den skattemæssige konsekvens være, at fonden indtægtsfører den modtagne betaling, mens kunden kan fradrage den foretagne betaling. I givet fald ses der således skattemæssigt bort fra rabatten. Hvis der derimod er tale om en uddeling, vil fonden skulle indtægtsføre markedsprisen, mens modtageren vil være skattepligtig af en gave svarende til rabatten. Lovforslaget vil medføre, at alene 80 pct. af værdien af rabatten vil skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.